

ZPRÁVODAJ

55. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1985 NA POČEST 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ ČESKOSLOVENSKA SOVĚTSKOU ARMÁDOU.

PŘEDSTAVUJEME DS SKP Karolinka

Soubor Jana Honsy z Karolinky je na Hronově potřetí ve své historii, přestože legislativně patří do kategorie souborů vesnických. A tak je zajisté s podivem, že v souboru pracuje 35 lidí, což je s ohledem na počet obyvatel nebyvale vysoké procento. A v Karolince se aktivnímu zájmu o divadlo daří už od roku 1905.

● Prošel váš soubor nějakou proměnou od svého účinkování na 52. JH?

LIBOR KŘENEK: „Především v důslednějším sledování dramaturgické linie při výběru her směrem k lidovému divadlu, s tím, že sledujeme zároveň jistou náročnost, ale i srozumitelnost. V poslední době to bylo ve hrách Švejk od Z. Hedvábneho a M. Hynšta, Ze života hmyzu bratří Čapků a nyní Mír Aristofana v úpravě P. Hackse a K. Semeráda. Dalším novým prvkem v naší práci je pravidelná spolupráce s profesionálními umělci, nejprve u nás pracoval Jan Honsa, později pak Alois Hajda, Antonín Navrátil a poslední čtyři sezóny Karel Semerád z Divadla pracujících“
(dokončení na str. 2)

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Také včera sledovali představení v Jiráskově divadle a v kulturním domě ve Žďárkách čestní hosté: náměstek ministra kultury ČSR dr. Josef Švagera, vedoucí odboru kultury VěKNV ing. Vladimír Hetflejš, pracovnice II. odboru ministerstva kultury ČSR Zuzana Malcová a další.

Jak se vám líbí Jak se vám líbí?

Třetí cesta do Žďárek vedla za Českolipským divadelním klubem Jirásek a zdá se, že se vyplatila každému, neboť šlo o výborné představení, hrané i přijímané s neobyčejnou chutí. V pozadí tohoto radostného divadla stojí sám William Shakespeare, ale naprosto a bez falešné uctivosti přepracovaný kolektivem souboru k potřebám svého sdělení, nicméně v mnoha segmentech ponechaný v původním znění snad jako nápodoba původního příběhu.

Jedna z mála postav, které tu zbyly z původní komedie, je Jacques, komentující hru mýrným filozofováním a odkazující permanentní pozornost na fakt, že jde pořád a pořád o divadlo a nic jiného, aby se dobral závěru, že svět není je-
(dokončení na str. 2)

Potřetí přijíždí do Hronova divadelní soubor SKP Karolinka, letos jako reprezentant Severomoravského kraje, který dnes odpoledne a večer uvede v Jiráskově divadle hru s prostým názvem „Mír“.

Florencie 1536 aneb Lorenzaccio?

Anebdivadlo je soubor hronovským divákům dostatečně známý. Letošní inscenace nasvědčuje tomu, že soubor v současné době prochází určitým vývojovým stádiem, že se ocitl v situaci, která je z hlediska evoluce každého souboru do jisté míry nezbytná, kdy by se měl zamyslet nad dosavadními úspěchy i neúspěchy a vyvodit z nich konstruktivní poučení do další etapy.

Sympatickým rysem působí snaha souboru po hledání a usilování o určité osobité divadelní sdělení, naproti tomu se však objevuje riziko monumentální pompéznosti, vnějškového přístupu i do jisté míry netvůrčího rozvíjení známých postupů.

Problémy inscenace začínají už v samotné autorské adaptaci Mussetovy hry. Úprava Anebdivadla původní text podstatně redukuje, zplošťuje jeho myšlenkové i divadelní kvality, aniž by je nahrazovala kvalitami jinými, přinejmenším rovnocennými. Ani jevištní zpracování tento postup neodůvodňuje, neobjasňuje divákovi v čem je smysl této úpravy a ve svém dopadu postrádá její oprávnění. Působí dojmem jako by šlo o zjednodušující model, který mechanicky opakuje řečené a je podstatně chudší. Redukce textu v tomto případě zřetelně vyvolává myšlenkové i divadelní ochuzení a není jevištně oprávněná. Realizace vlastní adaptace Mussetovy hry se pak od počátku potýká s problémem srozumitelnosti a sdělnosti. Divák je de facto neustále stavěn před jakési hádanky, které je nucen luštit na úkor vlastní komunikace předváděnou inscenací. Tento problém se pak promítá i do samotné herecké práce (včetně
(dokončení na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se soubory	klub JD
9.00 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
11.00 hod.	Společný diskusní klub	Slávie
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
13.30 hod.	Setkání Západočechů	ZŠ
14.30 hod.	Projekce amatérských filmů o divadle za účasti lektora Emila Pražana, odb. prac. ÚKVČ	Slávie
16.30 hod.	Představení loutkářského souboru Radost SKP Červený Kostelec	park MAJ
16.30 hod.	DS J. Honsy SKP Karolinka: Aristofanes, P. Hacks: Mír	JD
17.00 hod.	2. tisková konference	malý sál JD
18.30 hod.	Vítání sovětského souboru	schodiště JD
20.00 hod.	DS J. Honsy SKP Karolinka: Aristofanes, P. Hacks: Mír	
21.00 hod.	Společenský večer	Slávie
21.15 hod.	Filmový večer: Temno	park MAJ
22.00 hod.	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00 hod.	Patronátní večer	SOU ČSSD

7/85

PÁTRÁNÍ SE BLÍŽÍ KE KONCI?

Jarmila Černíková příslibila dodat průkazné svědectví o existenci populární postavy letošního Jiráskova Hronova Rumíji Festroče (nebo Festročové), a to ve čtvrtek odpodledne do redakce Zpravodaje.

Střípky ze zákulisí

Čekali jsme na ni marně. Při pátrání po ní jsme zjistili, že záhadně kamsi zmizela. Máme pochopitelně obavy o její osud a tak prosíme buď jí samotnou nebo účastníky JH, kteří ji viděli naposled, aby dali zprávu do redakce.

Že by Festroče vysílen dlouhodobým hronovským pobytem podlehl krvelačnosti? Nechce se nám věřit.

HRST ZAJÍMAVÝCH ČÍSEL

Těsně před závěrem letošní přehlídky jistě nezaškodí hrst zajímavých čísel a statistických údajů. 17 představení v Jiráskově divadle zhlédlo 7000 diváků, v Kulturním domě ve Žďárkách přihlíželo 7 představením 1400 diváků. Návštěva na mimodivadelních programech v parku MAJ představovala 2100 diváků, filmové večery vidělo celkem 2550 diváků. V diskusních klubech bylo celkem 1700 účastníků, jediná odborná přednáška letošní přehlídky měla účast 100 diváků. Výstavu „Osvobození“ Náchodská Sovětskou armádou“ si prohlédlo v Jiráskově divadle 5000 návštěvníků.

Vzpomínka

Středeční Dostaveníčko Na mýtě věnoval SČDO vzpomínce na Františka Kubru, nositele Řádu práce, který by se v letošním roce dožil 80 let. Do Křesla pro přitele zasedla Marie Kubrová, která se členy divadelního souboru Esence z Prahy v hodinovém pásmu, sestaveném z myšlenek, kritik a článků manžela zpřítomnila tuto jednu z nejvýraznějších osobností dělnického divadla. Pásmo vyzvedlo Kubrovo celoživotní snažení o to, aby ochotnické divadlo bylo směřováno do života, i jeho boj proti scensným tendencím vytlačit je do oblasti bezduché zábavy. Byl oceněn i Kubrův značný podíl na nové koncepci Jiráskových Hronovů po roce 1948 a jeho usilování o naplnění smyslu ochotnické činnosti, jak jej vytýčovala divadelní avantgarda konce poloviny století. Další besedující ve svých příspěvcích zdůraznili společenský, přátelský a hluboce lidský Kubrův profil.

B. Matula

MALÝ SERIÁL KE 40. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ

VÁLKA SKONČILA - DIVADLO OŽILO

Těsně před okupací v roce 1939 jsem se vrátila do Poličky vyučovat na místním gymnáziu a spolupracovala s ochotníky, pokud se ještě smělo hrát. Později jsme vytvořili skupinu, která se scházela v soukromých bytech, mysleli na budoucnost divadla, připravovali si různé monology, učili mladé lidi recitovat a tak jsme přežili zlé chvíle a dočkali se slavných majových dnů.

Se Sovětskou armádou přišel do Poličky i soudruh Brežněv, tehdy jsme ještě netušili, jaký úkol ho v budoucnosti očekává. Byla jsem členkou Revolučního národního výboru a dostala na starost navázat kulturní spolupráci se Sověty a připravit s nimi společný kulturní večer. Za sovětskou stranu dostal tento úkol Majce Bärenbaum, Lotyšán, (na kterého jsem vzpomínala nedávno při televizní inscenaci „Cesta dunami“). Po několika schůzkách jsme sestavi-

li program kulturního večera v Tylově domě. Úvodní projev pronesl sovětský důstojník a naši ochotníci uvedli Klicpero-

va Rohovína Čtverrohého, sovětská skupina tančila a zpívala za bouřlivých projevů nadšeného obecnictva v přeplněném sále. Společně jsme pak uspořádali ještě 6. července malou slavnost u pomníku Mistra Jana Husa. A pak jsme se už museli rozloučit.

V červenci jsem se přestěhovala s manželem do původně německých Svitav, kde jsem měla pomáhat při proměně německé reality na české gymnázium. Oba jsme byli zapálení ochotníci a spojili se s dalšími z bývalé české menšiny a s těmi, kteří přišli budovat nové Svitavy: a tak už 28. října 1945 zazněla z jeviště někdejšího německého kina krásná a šťavnatá čeština Našich furiantů L. Stroupežnického. Ale to už zde začíná historie budoucího svitavského Lidového divadla, které se ocitlo už v roce 1949 poprvé zde na Hronově s inscenací Tylových Kutnohorských haviřů.

MARIE VOTAVOVÁ

Jak se vám líbí Jak se vám líbí?

(dokončení ze str. 1)

nom divadlo. Tak vytváří tematický kontrast k taškařici, která za svou bujností, hravostí a grandiozní legrací skrývá nejedno poselství o sféře vztahů mezi lidmi, zejména pak mezi těmi mocnými s méně mocnými.

Scénografie inscenace je velmi jednoduchá: podélný věšák v pozadí je ověšen úlomky větvi a slouží herecké akci k vytváření téměř magického tvaru, jež je jakýmsi lesem zastupujícím svět lidí, lidských vztahů a dokonce vztahů společenských. V průběhu komedie pak výtvarné prostředky narůstají ze scény do kostýmu herců a ve své barevnosti umocňují paradox a podporují tak i humor hereckých situací.

Hra pak staví na tvořivosti celého kolektivu, ale přitom vyžaduje od každého jednotlivce i velký objem individuálního přínosu. Bujaré herectví se rozšiřuje o další prostředky vtipně zvládnutého pohybového divadla, umí pečlivě vystavět nečekané situace a dovést je bezpečně ke gagu. Pozoruhodným rysem představení je i fakt, že i některé nové tváře, (Hana Sršňová), se bezpečně vyrovnávají svým zkušenějším kolegům a umí zvládnout s hereckou jistotou obtížné stíhové přechody do různých interpretačních poloh.

Zřetelným kladem českolipské inscenace je radost ze hry, nepřetržitý kontakt s obecnictvem a legrace, která však nevede k uspokojení ze sebe samé, ale snaží se pod svým nábojem vyslovit divákovi své humanistické a umělecké poznání.

—red—

Florencie 1536 aneb Lorenzaccio?

(dokončení ze str. 1)

záhadného obsazení role Kardinála herečkou, záhadné v tom smyslu, že režisér nenašel způsob jak divákovi sdělit svůj záměr. Navíc jako bychom stáli před herecky zcela nejednotně zvládnutou inscenací — objevují se zde prvky demonstrativního herectví, kdy herec není představitelem dramatické postavy, ale vlastně nositelem traktovaného stanoviska, i prvky v podstatě psychologicko-realistického herectví, které je zaměřeno zcela opačným směrem (např. Lorenzo).

Neujasněnost a stylová ne-
né složce představení, kde se jednotnost vládne i ve vytvar-

projevuje pompéznost na úkor funkčnosti, navíc prostorově ne příliš zdařile zvládnuté.

Suma sumárum — byli jsme svědky inscenace, která působila dojmem, jakoby její autor přistupoval k vlastní práci zvenčí, nikoliv z vnitřní logiky uměleckého díla. Určitá proklamativnost sdělení je v protikladu se samotným uměleckým vyjádřením.

Přesto, a na základě i minulých zkušeností, je evidentní, že jde o soubor divadelně velice disponovaný, soubor s velkými ambicemi i možnostmi, který je řazen ke špičkovým souborům amatérského divadla.

—red—

DS SKP KAROLINKA

(dokončení ze str. 1)

v Gottwaldově. Tato spolupráce souvisí nejen s inscenováním her, ale i se vzděláváním souboru, ať teoreticky, či v praktických cvičeních.

● V čem spočívá dvojité úprava vašeho zpracování Aristofanova Míru?

KAREL SEMERÁD: „Text Hack-sův vyhovoval našemu záměru, neboť odstupuje od všeho anachronického, co v ní bylo uloženo starověkem a připravuje tak půdorys úpravě naší. Náš posun v textu sledoval umístění děje do našeho prostředí, které nejen důvěrně známe, ale máme k němu silný vnitřní vztah. A náš záměr spočíval v potřebě vyjádřit se divadlem k letošnímu výročí 40 let míru: nejdřív jsme hledali materiály v naší současné dramatičce a na konec skončili kvůli mírové tematice u Aristofana.“

● A jaký máte pocit před dnešním vystoupením v Jiráskově divadle?

KAREL SEMERÁD: „Samozřejmě, že učitě obavy, jak bude naše hra přijata v jiném prostředí než našem, kde obecnictvo přijímá scénografický klíč jako samozřejmost: kupříkladu kostýmy jsou pro našeho diváka běžnými pracovními oděvy, kdežto tady můžou působit folkloristicky, podobně jako hudba nebo mluva.“

LIBOR KŘENEK: „Už samotný výběr je pro náš soubor ohromně závazující a k tomu je i adekvátní i pocit, s kterým sem přijždíme. Velice nás přitom zajímá konfrontace na 55. JH, neboť naše cesta je dosud otevřená a přestože bychom v tomto duchu rádi pokračovali dál, zajímají nás dojmy a názory.“

—ekP—

Co nového ve Vašem kraji?

Rok 40. výročí osvobození zastihl jihomoravské soubory v období sezóny, do níž připadlo také 100. výročí stálého českého divadla v Brně. Do jeho oslav se na přelomu listopadu a prosince loňského roku zapojila i řada amatérských souborů. Krajský výbor SČDO v Brně za spolupráce dalších organizací uspořádal přehlídku šesti souborů s jednoaktovkovými hrami, na níž ředitelka MěstKS SKN L. Kalabisová odměnila řadu zasloužilých amatérských

divadelníků za práci, kterou na tomto úseku ZUČ v minulosti vykonali.

U příležitosti okresní divadelní přehlídky souborů z Břeclavska byl ke 100. výročí svého trvání vyznamenán krajskými a ministerskými oceněními soubor Městského kulturního střediska v Kloboukách, který na počest osvobození nastudoval dramaturg Vasilejovovy novely ... a jitra jsou zde tichá, s níž se zúčastnil i krajské výběrové přehlídky v Blansku.

Slavnostní uvítání na schodišti Jiráskova divadla je nejen zážitkem pro hostující soubor, ale také první příležitost pro veřejnost seznámit se s účastníkem národní přehlídky.

POZOR, NATÁČÍ SE!

Jistě jste si v těchto dnech dobře všimli štábů Československé televize, které se na letošním Jiráskově Hronově pracovně „pohybují“, tedy natáčejí šoty pro milionovou rodinu televizních diváků. Množné číslo je zde na místě, neboť jsou zde tři televizní štáby. První z nich natáčí pro Televizní noviny, druhý pro Aktuality a třetí? V tomto případě nejde o krátké obrazové vstupy do vysílání, ale o grandioznější projekt. Blíže nás o tom informovala dramaturgyně Marie Loucká.

„Hlavní redakce dramatického vysílání natáčí na Jiráskově Hronově poprvé, i když v loňském roce jsme pro cyklus „Zveme vás do divadla“ připravili záznam oceněné inscenace 54. JH a sice inscenaci pražského Anebdivadla ... a jitra jsou zde tichá.“

● Z čeho pramení hlubší televizní zájem o amatérské divadlo?

„Amatérské divadlo považujeme za podstatnou součást naší divadelní kultury, za inspirativní oblast tvorby, v dnešní době zvláště smysluplnou a proto má své místo i v našem cyklu.“

● Co tedy konkrétně zde v Hronově natáčíte?

„Připravujeme publicisticko-dokumentární pořad z řady „Dnes večer v...“, který je součástí cyklu „Zveme vás do divadla“. Na obrazovce jste mohli vidět Dnes večer v Disku, Dnes večer v Divadle Na zá-

bradlí. Smyslem pořadu je zdokumentovat nejen vrcholnou přehlídku amatérského divadla, ale ukázat amatérské divadlnictví v širších souvislostech. Tento cíl těžko může splnit záznam jediného představení. Chceme divákům nabídnout ukázky z řady inscenací, představit soubory, Klub mladých divadelníků, diskusní kluby, porotu, organizátory, funkcionáře i řadové účastníky 55. Jiráskova Hronova.“

● Mohla byste naše čtenáře ještě seznámit se složením televizního štábu i pravděpodobným termínem vysílání tohoto pořadu?

„Režisérem je Viktor Polesný, hlavním kameramanem Josef Špelda, vedoucím výrobního štábu Čestmír Kopecký. Dramaturgy jsou Ondřej Šrámek a moje maličkost. Pořad by se měl na televizních obrazovkách objevit do konce letošního roku.“

S potěšením konstatujeme návrat kroměřížského souboru na jeviště Jiráskova divadla v Hronově. Na národní přehlídku ruských a sovětských her ve Svitavách se z jižní Moravy letos chystá brněnské Divadlo Svatoboj s Edlisovým Úplňkem, a pokusí se navázat na předešlé úspěchy jihomoravských souborů. Brno se stalo i hlavním městem vysokoškolského amatérského divadla: v polovině května bylo již po několikáté organizátorem přehlídky Akademické Brno, která se stala platformou pro studentské kolektivy, zabývající se amatérským divadlem v různých formách. Sezóna byla zakončena Přehlídkou mladého divadla v bohulnickém Satelitu, kde vedle 18 souborů vystoupil jako host i pantomimický soubor z portugalského Porta. Zeň uplynulé sezóny bude pokračovat v září přehlídkou souborů, hrajících v přírodě, která bude uskutečněna v Krumvíři. Amatérské divadlo jižní Moravy se, jak vidno, vehementně hlásí o slovo.

VÁCLAV MÜLLER,
FRANTIŠEK KLAŠKA

O čem se hovoří

I když Lidové divadlo městského Domu kultury z Moloděčna v Běloruské SSR vystoupí až zítra na prknech Jiráskova divadla, hodně se mezi ochotníky shánějí informace o tomto hostu letošního 55. Jiráskova Hronova. Tady v kostce jsou!

Divadlo v Moloděčnu vzniklo v roce 1950 a v roce 1963 na důkaz umělecké stability byl kolektiv propůjčen vysoký titul LIDOVÉ DIVADLO. Z her, které divadlo v posledním období uvedlo, jmenujme „Poslední“ od M. Gorkého, „Pozdní láska“ A. Ostrovského, „Za dvěma zajíci“ M. Starického, „Mezi lijáky“ A. Štejna, „Interview v Buenos Aires“ H. Borovika. Ke 40. výročí vítězství nad hitlerovským fašismem nastudovalo moloděčské divadlo jako jedno v prvních hru mladého běloruského dramatika Alexeje Dudareva „Řadoví vojáci“. V loňském roce úspěšně reprezentovali „Vojáci“ běloruskou amatérskou divadelní tvorbu na VI. mezinárodním festivalu ochotnických divadel Pobaltí a Běloruska. Festivalová porota ocenila diplomem uvedenou Dudarevovu hru, dále pak režiséra inscenace Lidového divadla z Moloděčna Nikolaje Mackeviče a také ocenila řadu hereckých výkonů členů souboru — Michaila Beljuna (Dervoed), Borise Donina (Buštěc), Sergeje Borbuta (Dugin). Za nejlepší ztvárnění epizodních rolí obdržely diplomy i Lillie Jakubovská (Žena) a Alena Solonkevičová-Akulská (Ljuska).

JAN DUDEK, OKS PRACHATICE

Ve druhé polovině května jsme v Prachaticích uspořádali 13. ročník přehlídky vyspělých amatérských divadelních souborů na základě vlastního dramaturgického výběru souborů z ČSR. V podstatě některé z titulů jistě hronovský divák zná ze současné doby i let minulých. Vedle prachatického souboru, který letos uvedl Daňkovu inscenaci Válka vypukne po

ANKETA

přestávce a jejich druhého představení Goldoniho Poprasku na laguně, jsme pro naše méně ostřílené ochotníky z okresu (pro které to byla mimochodem pořádná zkušební lekce), pozvali mnichovohradištské Dalskabáty a Věc Makropulos Náchodské divadelní scény (připomínat tyto inscenace právě zde by asi bylo nošením dříví do lesa). Dramaturgický plán byl navíc doplněn výbornou inscenací souboru z Mašova Býk Klemens a téměř hudební komedií souboru JČE z Českých Budějovic, který uvedl Renčínovu, Čihákovu a Brabcovu Nejkrásnější válku. Vítězství z této přehlídky, a to díky stylové čistotě a jasnému vyložení Daňkova textu, si doma ponechal prachatický soubor, ale hlavním výsledkem přehlídky byla milá setkání ochotníků a báječné zážitky hostujících souborů, které si u nás moc a moc pochvalovali a těm našim, méně zkušeným ukázali cestu jak, kam a proč. A to je snad ostatně smyslem i letošního Hronova.

Názor na vzdělávání divadelních amatérů v Západočeském kraji je velmi snadno formulovatelný (jaké krásné slovo), neboť vzdělávání divadelních amatérů v širším záběru v našem kraji vlastně neexistuje. Na lidových konzervatořích mají stále ještě (a asi dlouho budou mít) své pevné místo hudebníci. S námi divadelníky se nepočítá. Takže zůstávají akce jednotlivých okresních kulturních středisek, případně i KKS a to jsou jednorázové semináře tu o jevištní řeči, tu o uměleckém přednesu. Nejsou špatné, naopak, bývají velmi kvalitní, protože jsou „objednávání“ kvalitní přednášející či lektori. Jde pouze o to, že jsou to akce ojedinelé, které nepokryjí většinu divadelnické obce amatérů Západočeského kraje. Také rozborové semináře při akcích jsou dobře připravované, ale stále je to všechno málo.

Jistě, některé soubory mají své dlouholeté členy, kteří mohou, pokud to chtějí a umí, předávat zkušenosti novým adeptům, ale to stále nepostihuje onu zajímavou větu, že: „Zájemové umělecké činnosti musí být na všech hlavních úrovních věnována velká péče“. Takže já si myslím, že by věnována být měla, protože naše amatérské divadlo je něco, co jinde nema-

(dokončení na str. 4)

(dokončení ze str. 3)
jí nebo nemají tak rozvinuté a
závidí nám to. JIRÍ HLÁVKA

SLOVO MAJÍ MLADÍ

Jednou a ne zanedbatelnou součástí vzdělávacího procesu je ediční činnost. Praha a hlavně Kulturní dům hl. m. Prahy v posledních letech neměly pra-

ANKETA

videlnou ediční činnost v oblasti amatérského divadla. Proto chystaná divadelní edice přináší výrazný krok kupředu. A právě v oblasti divadla - kde vydavatelská činnost není příliš bohatá - může i ediční činnost krajského střediska znamenat obohacení vydávané divadelní literatury.

Jaký je tedy ediční plán Kulturního domu hl. m. Prahy?

Pokud to provozní podmínky dovolí, počítá se s jednou publikací v rozsahu cca 100 stran každý rok.

Divadelní edice zatím obsahuje tyto tituly:

č. 1. Lidové divadlo A. Boala

- Dr. J. Hendl - vydáno v 1984

č. 2. Amatérské divadlo v podmínkách velkoměstské kultury

- sborník a závěry Pražské konference - v tisku

č. 3. Divadlo J. Grotovského I.

část - J. Vinař - v tisku

č. 4. Divadlo A. Artauda I. část

- příprava na rok 1986

č. 5. Divadlo J. Grotovského II.

část - J. Vinař - 1987

č. 6. Divadlo A. Artauda II. a

III. část - 1987-8.

Blíže informace Kulturní dům

hl. m. Prahy, Štěpánská 61, Praha 1, 115 86. SASA PERNICA

Členové Klubu mladých divadelníků z Dřevčic se po večerním představení sešli ve třídách dopoledních diskusních klubů v ŽŠ, aby nejprve v jednotlivých skupinách a pak ve společné besedě hovořili o inscenacích. Jak se Vám líbí, Jak se Vám líbí? DS Jirásek SKP ROH z České Lípy a Florencie 1536 aneb Lorenzaccio? DS Anebdivadlo OKD v Praze 3.

Bouřlivá debata o obou představeních prokázala, že obě představení nás zasáhla.

Odpolední „Jak se Vám líbí, Jak se Vám líbí?“ jsme přijali především pro dramaturgické uchopení Shakespeara způsobem, který je nám blízký, s východiskem motivací na dané téma, které soubor přijal za své a pod vedením režiséra Václava Klapky kolektivně zpracoval. Ocenili jsme vzácnou hereckou vyrovnanost celého kolektivu, přesto si dovoluujeme podtrhnout výkon Hany Sršňové v postavě Rosalindy. Ocenili jsme spontánnost, hravost, fantazii a chuť tvorby při vytváření jednotlivých situací.

Použitá inscenační prostředky nikdy nepřekročily míru vkusu, i když nebyly vždy na stejné úrovni. Dařilo se především v místech charakterizujících prostředí (Ardénský les, dvůr věvody, atd.). Velice jednoduchá, funkční scéna se stala nedílnou součástí inscenace a plně konvenovala s rámováním celého příběhu — představení divadla jako světa.

Ve Žďárkách jsme byli svědky představení, které jenom potvrzuje správnost hledání a nastoupené cesty souboru z České Lípy.

Druhému představení — FLORENCIE 1536 jsme věnovali při diskusi nesporně mnohem více času, abychom se společně s lektory dopracovali ke konkrétním odpovědím k určitým problémům představení. Představení nás oslovilo a zasáhlo tématem, které je silné a závažné. Rozpor jsme viděli především mezi uchopením tématu, jeho zveřejněním a vlastním režijně scénografickým zpracováním při vytváření jednotlivých dramatických situací. Domníváme se, že problém tkví v tom, že vzta- hy mezi jednotlivými postavami byly vymezeny pouze rámcově tematicky, jsou obsaženy ve větách. Nejsou vytvářeny dramatické situace, pcstavy sdě- luji teze a ztrácí se lidský roz-

měr. Scénografické řešení do- držuje inscenační záměr tří ro- vin, které představují jednotlivé společenské vrstvy — nedává však třetí rovině příliš prostor k bohatšímu rozehrání jednotli- vých situací. I přes tyto pro- blémy, jsme ocenili inscenaci Florencie 1536 jako výrazný pokus vyslovit se k závažnému tématu a hledat pro tuto vý- pověď ne jednoduché a pro soubor Anebdivadla v podstatě v mnohém nové výrazové pro- středky a postupy. Na závěr bych chtěl ještě upozornit na problém slyšitelnosti, srozumitel- nosti představení ve Žďár- kách. Nezdá se nám, že je způ- sobeno pouze nesprávnou a ne- dbalou výslovností jednotlivých herců. Doprcuujeme OŠ zabý- vat se akustikou tohoto prosto- ru a pokusit se tento problém řešit.

Jiří Pokorný

NOVÉ TVÁŘE KOLEM NÁS

Režisérská škola SČDO přináší už docela konkrétní výsledky své činnosti v podobě inscenací svých absolventů. Jeden z nich, PETR RICHTER z Karlových Varů, předvedl své absolventské před- stavení dokonce už na 55. JH. Petr Richter navštěvoval školu tři roky a na vytvoření absolventského představení měl navíc jeden rok, dramaturgií ho učil dr. Zdeněk Kokta, režijně ho vedl režisér Jiří Svoboda a ke konzultacím se scházeli každý měsíc na celý víkend.

● V čem vidíte největší přínos školy?

„Naučil jsem se komplexně myslet: rozebrat jednotlivé složky představení na nejmenší detaily, provést dramaturgickou úpravu textu pro potřebu výpovědi režiséra. Jako herec jsem pracovat se složkami dosud neměl, protože jsem se zabýval jen motivací jednání postav. Teď se snažím umocňovat složky do jednotného tvaru, dát jim pevný rámec, jak se nám to snažili vnutit lektori do povědomí.“

● Režiroval jste už někdy před tím?

„Mám za sebou jedinou inscenaci hry Utkéj, smrtko, utíkej. Získával jsem během zkušebního období první zkušenosti. Mnohé bych nyní s odstupem času dělal jinak.“

● Jak vám je po náročné hronovské konfrontaci s divákem i porotou?

„V případě našeho představe- ní se oba názory vzácně kryly. Nebylo žádných vážnějších roz- porů mezi názorem poroty a hodnocením běžného hronov- ského diváka. Čtěl bych za připomínky a podněty poděko- vat, protože fundovaná kritika mně pomůže v mé další práci.“

Scénická žatva 1985

Scénická žatva, vrcholný konfrontační festival slovenského ochotnického divadla, který se koná tradičně v Martine, bude mať tohto roku bohatú medzinárodnú účasť. Okrem víťazných a naj- úspešnejších súborov všetkých kategórií a druhov amatérského divadla zo Slovenska a reprezentanta českých ochotníkov sa jej zúčastnia súbory z Bulharska, Maďarska, NDR, Poľska, Rumunska a ZSSR.

To preto, že Scénická žatva sa uskutoční v dňoch 14-19. 10. 1985 v rámci podujatí III. festivalu ZUČ socialistických krajín pri príležitosti 40. výročia víťazstva a oslobodenia od fašizmu pod heslom „Socializ- muz - práca - mier“. Zo slo- venských súborov vystúpia DK ROH Mostáreň Brezno so zauji- mavou montážou aktoviek J. G. Tajovského Hriech a Matka, sú- bor MKS z Dubého s insce- náciou Tolstého a Rozovského Cholistomera (Príbeh koňa), sú- bor DK ROH z Handlovej s Ju- rigovým Svákom, Pinceszínpad z Košíc z dramatisáciou Swaj- dovho románu Pomoc, DS T. Ševčenko z Bratislavy zo spe- vohrou Záporožec za Dunajom, Divadlo Faux pas Pedagogickej fak. z Nitry s Majakovského

Plošticou, Študentské divadlo FF UPJŠ z Prešova s Horáko- vým programom Inšpicia alebo Sifyfos po slovensky, Divadlo poézie Ped. fak z Prešova s Wiesenbornovým Prachom, Di- vadlo jedného herca pri SOUS z Lipt. Mikuláša s programom „0, 1, 2, 3 alebo 3, 2, 1, 0“, det- ské súbory z Čadce, Bratisla- vy a sólisti z bábkou.

Tradične súčasťou Scénickej žatvy bude obľúbené Fórum - rozbor inscenácií a besedy s tvorcami, výstava Scéna a plagát J. Zavorského a mnohé ďalšie sprievodné akcie. Ako pozorovatelia pricestujú do Mar- tina zástupcovia šestnástich európskych krajín. Program sľu- buje mnoho intenzívnych diva- delných zážitkov.

(Š)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM JH

9.00 hod.	Pohovory poroty se souborem	klub JD
9.30 hod.	Diskusní kluby	ZŠ
13.00 hod.	Schůzka OŠ 55. JH	klub JD
15.00 hod.	Lidové divadlo MDK z Moloděčna: A. Dudarev: Řadoví vojáci	JD
16.30 hod.	Koncert rytmické skupiny DKV SK ROH Hronov	park MAJ
19.00 hod.	Lidové divadlo MDK z Moloděčna: A. Dudarev: Řadoví vojáci	JD
21.00 hod.	Společenský večer	Slavie
21.15 hod.	Filmový večer: Mladá léta	park MAJ
22.00 hod.	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00 hod.	Patronátní večer	SOU ČSSD
23.00 hod.	Slavnostní zakončení 55. JH	JD